

10. számú pályamű | EKR 18.

Nagyon tiszta, világos terv. Konceptiójuk lényegi eleme, hogy a környező épületek miatt nem kívánnak építészeti attrakciót emelni. Hátteret akarnak létrehozni a műemlékeknek és szinte láthatatlan épületben elhelyezni a szükséges funkciókat. A déli térfalhoz tervezett kiszolgáló épület szellős, derűs és könnyed. A park zöldfelületét folytatták, felfuttatták a déli oldal kerítésfalára, de az oromfalas ház homlokzatát is zölddel burkolták. Ezzel együtt egy szűk utcát is nyitottak a déli oldalon a játszótér és a Tárnok utca között, amivel a parkot körüljárhatóvá tették. A déli oldalra három elemből álló, nyújtott pavilonsor került, amelyet egy helyen alapincéztek a konyha elhelyezéséhez. Az épület alsó szintjére jegypénztárat és barlang-bejáratot, illetve 300 főt ellátni képes mosdót terveztek. Földszintjére keleten kávézó-rétesbolt, középen étterem, a Tárnok utca felől pénztár és turisztikai információs pont került.

A templom melletti területet szabályos szerkesztésű lépcsősorral tribünné alakították, a teret pedig koncertek és nagyrendezvények helyszínéként hasznosítanák, míg a keleti oldalon egy mini amfiteátrumot helyeznének el a kisebb rendezvények számára, amely léptékében kifejezetten jó.

Pontos fakatasztert készítettek, de a zöldfelületből nem alakítottak ki olyan területeket, amelyek alkalmasak a hagyományos parkhasználatra. A park és a Szentháromság tér között a terv nem teremt evidens kapcsolatot; a lépcső is kissé nyersen funkcionális. A zöldfelületi elgondolás kertészeti értelemben jól átgondolt, alapos, gondos. A sétányok alaprajzi elhelyezése kissé zaklatott, további tisztázásra szorul. A hármas osztású pavilon alaprajzi elrendezése és a telken elfoglalt helye előnyös, ennél magasabb, karcsúbb épület jobban illene a térfal lezárásához.

Táj- és kertépítészeti szakvélemény

Rendkívül alaposan átgondolt pályamű, mind közül talán a legteljesebb és -pontosabb fakataszterrel. A terv nagy értéke, hogy a kataszter eredményeit teljes mértékben figyelembe véve dönt a fák sorsáról (nem csak kivágás vagy megtartás, de pontos kezelési javaslat szintjén is), és nem a fakivágásokat igazítja az utakhoz, hanem úgy tervezi meg az úthálózatot, padokat és lépcsőket, hogy ezek kialakítása miatt ne kelljen fát kivágni. Üdvözlendő a cél, hogy minél több fa megtartható legyen, és a zöldfelület ne csökkenjen, hanem nőjön. Az óhatatlan fa-egészségügyi beavatkozásokon (19 fa kivágása) túl a legfontosabb változtatás a zöldfelület szerkezetében a park átláthatóbbá, nyitottabbá tétele a cserjék, bokrok ritkításával. Frappáns a mészkeő ülőbútorok sajátos ritmusú elhelyezése az utak mentén, és általában is a mészkeő alkalmazása, ami jól rímel arra, hogy tulajdonképpen egy mészkeőplatón vagyunk (Várhegy). Ugyanakkor az eredmény – az úthálózat funkcionális, mértani kijelölésével együtt – egy kissé

talán túl geometrikus térszerkezetű, habár kétségtelenül letisztult látványvilágú, átlátható park. Ahonnan viszont feltűnően hiányoznak a virágok (vagy visszaszorultak a tetőterasz ágyásaiba?), és nincs semmilyen csobogó vízfelület, vagy bármilyen olyan elem, ami a 'szabálytalanságával' kicsit ellenpontozná a mértani harmóniát, illetve növelhetné az ökológiai sokféleséget. Zöldfelületi szempontból tehát egy gyepes-ligetes kialakítás (+ a pavilon háta mögött húzódó zöldfal) biztosítja „csupán” a biodiverzitást, bár kétségkívül egy alaposan megtervezett, szabályos struktúrákkal operáló, átgondolt terv mentén.

A Bírálóbizottság a tervet rangsorolás nélküli 1.200.000.-Ft-os Megvételben részesítette.